

МИНИСТАРСТВО ВЕРА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
ПРАВОСЛАВНО ОДЕЉЕЊЕ

ВБр 13.059
12. новембра 1921. год.
Београд.

На основу чл. 31. Правилника о Српским Православним богословијама у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца а у споразуму са Светим Архијерејским Синодом Српске Православне Цркве — прописујем:

ШКОЛСКИ ЗАКОН

ЗА УЧЕНИКЕ СРПСКИХ ПРАВОСЛАВНИХ БОГОСЛОВИЈА

І. ВЛАДАЊЕ УЧЕНИКА

а) У школи.

Члан 1.

Ученици богословија дужни су владати се добро и у свему онако, како доликује кандидатима за свештенички чин, а по одредбама овог закона.

Члан 2.

Ученици морају тачно и уредно долазити на предавање. Сваки недолазак на предавање, без одобрења ректора или васпитача, строго ће се казнити. На знак првог звона за предавање, они се морају сви искупити у својим разредима и ту у тишини и у реду дочекати наставника, свакад на одређеном им месту. При уласку наставника, треба сви да устану и да мирно стоје, док

он не седне, или док им не дадне знак, да седну. Одређени редари, дужни су дати наставнику имена свих ученика, који су са предавања изостаили. Пре и после подне, у почетку првог и на крају последњег часа, читају се одређене молитве.

За време предавања ученици не смеју улазити у школу, нити излазити напоље без допуштења.

Члан 3.

Кад наставник предаје, морају сви ученици да пазе и да се за то време ничим другим не забављају; исто тако морају бити мирни и пажљиви кад се испитују ради оцене и кад раде писмене задатке у школи.

Члан 4.

Ученици треба да врше савесно своје школске дужности. Они су дужни свагда на време израђивати и доносити одређене им задатке и увек бити спремни за пропитивање. Сваки је ученик дужан одговорати на питање тачно, гласно и јасно. Нико не може захтевати да се пропитује, кад хоће, нарочито ради поправке белешке; исто тако ни један ученик не сме казати наставнику: „нисам спреман“. Кад један ученик одговара, осталима није слободно упадати у реч, дизати руку или шапутати, а ако наставник кадгод захте да се јаве они који знају, они ће тихо и мирно подићи руку.

Члан 5.

На свршетку часа, кад избије звоно, ни један ученик не сме устати и спремати се за излазак пре, но што наставник не каже, или не да знак за то; а кад наставник допусти, онда они то чине без лупања и журбе.

Члан 6.

Између часова предавања ученици су дужни понашати се пристojно и не чинити ништа чиме би се кварно школски ред и дисциплина.

Кад се ученик сретне с наставником у ходнику или дворишту, дужан је застати, поклонити се и стајати мирно, док овај не прође.

По свршетку сваког часа морају сви ученици изаћи из учионице у ходник или двориште, да би се учионица могла проветрити.

Члан 7.

Ученици треба да живе међу собом у братској љубави. Зато се забрањује све оно што може пореметити ту љубав, а нарочито: свађање, бој, варање, издавање имена и вређање ма којим начином. Забрањује се ученицима и да се тужакају појединим наставницима; а за крупније ствари ученици се жале разредном старешини или васпитачу.

Члан 8.

Ученици треба да чувају школске ствари и да не чине никоме штете. Под школским стварима разумевају се и оне, које су дате ученицима на послугу.

Члан 9.

Наставнике своје дужни су ученици с поштовањем предусретати и свагда слушати њихове наредбе у свему што се тиче њиховог понашања, школског реда и рада.

Члан 10.

Ради лакшег држања реда и чистоће сваки разредни старешина поставља по два или више редара у свом разреду и то на недељу дана.

Дужности су редареве

- а) Да пазе на ред и чистоћу у разреду, и сам одговоран за ред кад кривца неће да каже;
- б) да наставницима јавља изостале ученике;

в) да чита молитву;
 г) да спрема сунђер и креду сваки дан;
 д) да се брине о доношењу и одношењу других наставних средстава за поједине предмете и да одговара за њих;

ђ) да по изласку на одмор отвара прозоре ради проветравања учионица, а кад звони прво звоно за улазак ученика, да их затвара;

е) да пази зими да учионица буде умерено загрејана;

ж) да мотри на оне који при уласку не чисте обућу и да у опште пази на одржавање пристојне чистоће у разреду;

з) да за све, што се не може извршити или отклонити, позове школског послужитеља.

Поделу дужности на редаре извршиће разредни старешина.

б) У Цркви

Члан 11.

Ученици су дужни у одређено време ићи у цркву. На путу и у цркви морају се понашати пристојно и ићи и стајати у реду; у цркву улазити на прво звоно лагано, да се не квари ред и пристојна тишина. У цркви ни један ученик не сме мењати своје место. Исто тако не сме стајати и седети у столицама, разговарати се и шапутати нити из цркве излазити пре свршеног богослужења. Из цркве ће излазити у редовима, кад им наставник да знак за излазак.

За време богослужења певаће одређени певачи; осталим ученицима забрањено је да упадају и кваре певање.

Члан 12.

Сваки је ученик дужан достојно припремити се и примити Св. Причешће прве недеље Божићног Вел. Поста.

Члан 13.

Изостајање од цркве и одлазак из цркве без допуштења строго је забрањено и казни се. Сваки је ученик дужан по утврђеном распореду тачно вршити све дужности у цркви.

в) Ван школе и цркве.

Члан 14.

Ученици су дужни и ван школе, на сваком месту понашати се пристојно, како доликује васпитаним младцима и позиву, за који се нарочито спремају.

Члан 15.

Они су дужни све старије слушати и поштовати, а млађе чувати и поучавати и својим добрим и пристојним владањем служити за пример.

Члан 16.

Строго се забрањује све што је непоштено и непристојно. Пушење се ученицима најстрожије забрањује.

Члан 17.

Без нарочите потребе и без одобрења, ученици не смеју походити гостионице и кафане. У позориште и на друге јавне забаве моћи ће ученици ићи само по одобрењу, а за време распуста са родитељима или старатељима.

Члан 18.

Забрањено је, да ученици без одобрења: сазивају зборове или учествују на зборовима; састављају дружине своје или ступају у друге дружине; објављују своје саставе или покрећу или уређују какве своје новине. Ученици богословије могу имати своје ђачке дружине, чија правила одобрава Професорско Веће.

Исто тако ученици богословија у недељне и празничне дане по одобрењу своје школске власти могу држати у школи ђачке концерте.

II. КАЖЊАВАЊЕ УЧЕНИКА.

Члан 19.

Ученици биће кажњени, за мање погрешке: опоменом и укором. Овакве казне изричу ученицима наставници у разредима, у којима предају и записују их у дневник.

Члан 20.

За поновљење мале кривице и за веће кривице казни ученике разредни старешина или васпитач опоменом и укором.

Члан 21.

За поновљење веће кривице, казниће ученике укором ректор богословије.

Члан 22.

За веће ученичке кривице (чл. 9., 16. и 18. овог закона) кажњаваће ученике Професорско Веће.

Казне Професорског Већа јесу:

- 1) укор;
- 2) последњи савет (*consilium abeundi*);
- 3) удаљење из завода, у ком случају ректор издаје ученику школско уверење (односно сведочанство);
- 4) искључење из школе за годину дана с правом на полагање разредног испита на крају школске године;
- 5) искључење из школе за годину дана без права на полагање разредног испита на крају школске године;
- 6) отпуштање на свагда из богословије;
- 7) изгнање из свих средњих и стручних школа у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца. Одлука о казни

отпуштања из богословија и изгнања из свих школа шиле се преко Архијерсја у чијој је резиденцији богословија, на одобрење Министру Вера (чл. 49, Правилника), и извршна је кад је он одобри.

Члан 23.

При оцењивању кривице и одређивању казне узимају се у обзир свагда све прилике, које олакшавају или отежавају кривицу; па према томе може се неком ученику казна ублажити или опростити, а може се и поштрити, тако, да се ученик одмах строже казни.

Члан 24.

Владање ученика бележи се оценама: примерно, врло добро, добро и лоше. Оцену из владања даје ученицима Професорско Веће на предлог васпитача.

При давању ових оцена водиће се рачуна о изреченим казнама; али свака казна може се сматрати као да није ни изречена ако се ученик доиста поправио.

Одлуку о овоме доноси Професорско Веће. Четврту оцену добија онај ученик који је кажњен по члану 22. овог Закона.

Члан 25.

Ученици који добију из владања оцену лоше (чл. 24) губе право на благодјејање било државно било фондовско. Онај ученик, који има годишњу оцену (из владања) лоше, не може у идућој школској години уживати благодјејање за прво тромесеље.

Члан 26.

Благодјејање државно могу имати само они ученици, који, у општем резултату, имају из свих предмета најмању оцену добар без и једне слабе оцене.

Члан 27.

Ученик који за две године узастопце добија из владања оцену лоше, губи право на школовање у Богословији.

Члан 28.

Ученике, који се о своме трошку издржавају, ако би они у два тромесечја узастопце имали слаб успех из већине предмета, може Професорско Веће по своме нахођењу удаљити из завода.

Министар Вера

Д-р Миливоје Јовановић, с. р.

**ИНТЕРНАТСКА ПРАВИЛА
ЗА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ БОГОСЛОВИЈЕ**

МИНИСТАРСТВО ВЕРА

КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

ПРАВОСЛАВНО ОДЕЉЕЊЕ

ВБр. 13.060.

12. новембра 1921. год.

Београд.

На основу чл. 28. Правилника о српским православним богословијама у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, а у споразуму са Светим Архијерејским Синодом Српске Православне Цркве — прописујем:

ИНТЕРНАТСКА ПРАВИЛА
ЗА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ БОГОСЛОВИЈЕ

1. Издржавање ученика.

Члан 1.

Ученици свих богословија издржавају се у интернату о своме трошку и о трошку државном. Последњи су државни благодејанци.

Члан 2.

Сви ученици станују заједно у заводу и имају једнолико све потребе, као: храну, одело и остало.

Члан 3.

Уплату за издржавање у интернату плаћају родитељи или стараоци ученички месечно унапред у одређеној суми за ту годину. Ни један ученик који плаћа